

Wyrok z dnia 1 października 1997 r.

I PKN 237/97

Rażące przekroczenie granic dozwolonej krytyki może uzasadniać wykluczenie ze spółdzielni na podstawie art. 193 ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (jednolity tekst: Dz.U. z 1995 r. Nr 54, poz. 288 ze zm.).

Przewodniczący SSN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Józef Iwulski, Walerian Sanetra.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 1 października 1997 r. sprawy z powództwa Romana J. przeciwko Spółdzielni Niewidomych "P." w likwidacji w O. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 1997 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Roman J. w sprawie przeciwko Spółdzielni Niewidomych "P." w O. w likwidacji o przywrócenie do pracy wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 14 lutego 1997 r. [...]. Zaskarżonym wyrokiem oddalono rewizję powoda od wyroku Sądu I instancji, który po ponownym rozpoznaniu sprawy oddalił powództwo. W kasacji postawiono zarzut naruszenia art. 193 Prawa spółdzielczego (ustawa z dnia 16 września 1982 r., jednolity tekst: Dz. U. z 1995 r. Nr 54, poz. 288 ze zm.) polegającego na błędnym zakwalifikowaniu zachowania powoda jako ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych i członkowskich. Wniesiono o zmianę zaskarżonego wyroku i uchylenie uchwały wykluczającej powoda z pozwanej Spółdzielni oraz o przywrócenie go do pracy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Powód, zatrudniony u strony pozwanej na podstawie spółdzielczej umowy o pracę jako specjalista do spraw kulturalno-oświatowych, był przewodniczącym Ko-

misji Zakładowej NSZZ "Solidarność". Sąd Najwyższy podziela poglądy Sądów obu instancji, że rażąco przekroczenie granic dopuszczalnej krytyki zarządu i rady pozwanej Spółdzielni, którego dopuścił się powód, uzasadniało wykluczenie go ze Spółdzielni na podstawie art. 193 Prawa spółdzielczego. Stanowiło bowiem ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych i członkowskich.

Każdy spółdzielca może krytykować organy spółdzielni, a powód jako działacz związkowy miał do tego szczególne uprawnienie. Jednym z warunków dopuszczalnej krytyki jest jednak zachowanie odpowiedniej formy wypowiedzi. Działania powoda, polegające na wywieszaniu na tablicy ogłoszeń tekstów obraźliwych wobec organów spółdzielni, rażąco naruszały obowiązki pracownicze, członkowskie i przyjęte w naszym społeczeństwie zasady współżycia społecznego. Nie jest dopuszczalne formułowanie takich zarzutów, jak "prezes zarządu uczynił ze spółdzielni jaskinię bezprawia", a poczynania organów spółdzielni są "zaplanowanymi ekscesami dążącymi do zniszczenia środowiska niewidomych".

Z tych względów na podstawie art. 393¹² KPC orzeczono jak w sentencji.

=====